

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

41. vuosikerta

Jäsenlehti 1/2021

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Parasta evankeliointia Että keskinäinen rakkau- temme näkyy meistä

Gospel Riders Kaakon WhatsApp-ryhmä heräsi ystävänpäivänä iloisein tervehdyksiin. Yksi niistä kuvasi ystävyttä. Kun laittaa silmät kiinni ja ajattelee ystäviä, tulee hymy kasvoille.

Kun motoristeina liikumme yksin tai ryhmänä, ensivaikutelma muodostuu pyöristä. Sitten huomio kiinnittyy ihmisiin ja siihen, minkä viestin sanaton läsnäolomme antaa. Pyörämme ja pukeutumismme herättävät mielikuvia.

Facebook-sivuilla näen usein mukavia viestejä kuvin ja sanoin. Tapsa hehkuttaa Espoon alueen olevan paras. Heillä on viikkoajeluissa paljon porukkaa. PeeTee lähettää valoisan kuvan Lahden alueen toiminnasta, tallilla tai kahviossa jossa-kin. Nämä pari mainitakseni.

Viestit tavoittavat meidän kaikki ystävät, ovatpa he motoristeja tai eivät. Olen huomannut, että kaikilta alueilta tulee positiivista kerrottavaa. Tuo kaikki on samaa monipuolista evankeliointia. Se tulee esiin livenä siellä, missä olemme, ja viestinä mediassa. Keskinäinen rakkaus näkykseen arjessamme. Hymyillessämme olemme ystävällisiä ja huomioimme toisia.

Henkilöautoista huokuu tiettyjä voimakkaitakin mielikuvia. Ferrari, Porsche ja Lamborghini mielletään vaurauden ja menestymisen symboleiksi. Moni merkki luokitellaan luotettavaksi perusautoksi. Mielestäni moottoripyörissä ei ole samanlaista luokkakajoa. Kun on liikenteessä moottoripyörällä, on motoristi, ajoipa customilla, endurolla tai matkamallilla. Motoristit mielletään rennoiksi.

Gospel Riders on saavuttanut kerhona hyvän maineen. Sen ovat saaneet aikaiseksi kerholaiset eri puolilla Suomea ja myös maailmalla. Meistä on näkynyt jotakin. Moni on varmaan kokenut samanlaisia tilanteita kuin me viikkoajelun tauolla erään ABC:n pihalla. Autoileva pariskunta tuli luoksemme. He kertoivat: "Näimme selkämerkkinne ja ajattelimme tulla kysymään, tunneteko yhden henkilön. Hänkin kai kuuluu gospeleihin?" Tunsimme tietysti. Kysyjät olivat motoristipastori Seikun tuttuja. Olennaista mielestäni oli se, että he uskalsivat ja halusivat tulla keskustelemaan.

Toistan vanhan sanontani: kerhomme on yhtä kuin sen jäsenet. Emme halua

alistaa ketään. Olemme kiitollisia erilaisuudestamme erilaisin pyöriin ja ajatuksiin. Elämme netti-aikaa. Olemme motoristeja. Turvaamme siihen lupaukseen, jonka Jeesuksen sovitus tuo. Olemme tiellä Isän luo. Matkalla kohtaamme monia. Jokainen saa olla levollisin mielin oma itsensä.

Mitä tämä vuosi tuo tullessaan teillä, toreilla ja elämän askareissa? Emme tiedä. On vielä paljon avoimia asioita, kuten rokotukset ja muuttuvat virukset.

Halusin tähän lehteen kuvia kerholaisen pyöristä sekä kertomuksia uskosta ja elämän ilon hetkistä tasapainottamaan kertomuksia tilanteista, joissa aurinko ei paista eikä elämä hymyile. Netti-aikana luemme ja kuulemme viestejä miltei reaaliajassa. Painettu lehti jättää muiston ja tarinan pöydälle tai tuolille. Siinä on evankeliumia ja asiaa eletystä elämästä. Gospel Riders on IN.

Siunattua vuotta sinulle!

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Ari Oksanen, Ural M 67-36, vm 1979.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy kesäkuussa 2021. Aineistopäivä on 15.5. 2021. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Helmikuun alun moottoripyöränäyttely merkitsee motoristeille uuden ajokauden alkua, ainakin henkisesti. Mieli alkaa jo suuntautua keväeseen ja kesään. Odottamassa on se vanha uskollinen ajopeli, tai ehkä pyörä on tullut päivitettyä vielä sopivampaan tai mieleisempään.

Tällä kertaa saamme osallistua moottoripyöränäyttelyyn pienimuotoisesti kerholehtemme välityksellä, kun jäsenistömme kertoo omista pyöristään. Samalla huomaamme päivien pidentyvän nopeaan tahtiin, ja tiet ovat jo alkaneet sulaa ja kuivua ajokuntoon. Ajovarusteet on kunnostettu jo hyvissä ajoin, ja pian mattimöhäisetkin saavat viimeiset pyörän huollot valmiiksi. Ensimmäisten ajoretkien aika lähestyy.

Talvi on monilla taittunut etätöissä, etäyhteyksissä, etäpalaverissa ja jopa etäkerhoiloissakin. Kyllä tässä jo kaipaa sitä, että pääsee kerhokavereitten kanssa ajeluille! Valoisampaan suuntaan olemme menossa, monessakin mielessä: pian aurinko on jo korkealla ja kesä koittaa; pian pandemia väistyy ja kokoontumisrajoitukset poistuvat; pian saamme juhlia Kristuksen voittoa ikuisessa kirkkaudessa.

Valoa kohti kulkiessamme voimme itsekkin olla valona ja rohkaisuna niin kerhokavereitten joukossa kuin myös seurakunnassa ja maa-

ilmassa. Tämä aika tarvitsee niitä, jotka pitävät toivon liekkiä yllä lannistumatta ulkoisten olosuhteiden varjossa. Voisimmeko me gospelriderit olla omalta osaltamme tuomassa ympärillemme välittämisen lämpöä, rakkautta, jaksamisen toivoa ja evankeliumin iloa? Tavoite voi kuulostaa korkealta ja ylevältä, mutta käytännössä se on oikeastaan hyvin yksinkertaista: sinun mukana olosi porukassa on jo itsessään rohkaisuksi muille.

Lähdetään siis jälleen liikkeelle ilon ja vapauden sanoman kanssa. Nyt ei ole aika jäädä sivuun porukasta. Nyt ilosanoman ajajia – Gospel Riders – tarvitaan tavallistakin enemmän!

Mika

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Kerholehden MP-näyttely
- 8 Mitä sinulle kuuluu?
- 10 "En ehdi jarruttaa" oli rukoukseni
- 11 Terveisiä kerhotarvikekaupasta
- 12 Kun elämä ei hymyile
- 13 Jumalan antama rakkaus johti avioliittoon
- 14 Pitkän linjan taustapuurtaja
- 14 Kerholle uusi jäsenrekisteri
- 15 Pastorin palsta
- 15 Hallitus tiedottaa
- 16 Kokouskutsu kevätkokoukseen
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2021

Gospel Riders -tapahtumia:

- 23.-25.4.** Matkaendurot, ohjattu harjoittelu
15.5. Kevätkokous, Oronmylly - joko ulkotali sisätiloissa tilanteen mukaan
22.5. MPEAK, lislalmi
23.5. Motoristikirkko, lislalmi
30.5. MPEAK, Pori
6.6. Kaarreajoharjoittelu (maantie), Ahveniston moottorirata
12.6. MPEAK, Paimio
13.6. Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n 40-vuotisjuhla, Lahti - vaihtoehtoisesti harkitaan hajautettua tapahtumaa

- 2.-4.7.** Message of Joy meeting (MOJ), Peurunka, Laukaa
5.-10.7. GR Enduro Tour 2021
17.-30.7. Lapponia-ajo
18.9. Syyskokous, Keuruu

Muita tapahtumia:

- 8.5.** Lieto Drive-in PERUTTU
24.-27.6. European Motorcyclists for Christ Rally (EMC), Fyresdal, Norja
9.-11.7. MotoGP, KymiRing

Kerholehden MP-näyttely

Kun Helsingin MP-messuja ei tänä vuonna ollut, on sivuille 4-7 koottu kuvia kerholaisten menopeleistä nyt ja silloin joskus.

BMW R1200 C

Olen ajanut moottoripyörillä (mopoja ei nyt lasketa) vuodesta 1976 lähtien joka kesä, ja joskus talvisinkin. Pyöriä on ollut käytössäni kolmattakymmentä, muistuvimmat niistä Honda CB350, Harley-Davidson Sportster, Ural, Möhkö-Kawa, Lepakko-Suzuki ja Vespa muiden muassa.

Sitten vuonna 2006 löysin Saksasta 5000 kilometriä ajettua BMW R1200 C -pyörän, enkä sen jälkeen ole kaivannut muita pyöriä tai vaihtoa toiseen. "Tyttöystävä" (vaimon luvalla) on jäänyt taloon pysyvästi. Kilometrejä on mittarissa tällä hetkellä vain 55 000, eli vielä on paljon käyttöikää jäljellä.

Pyörämällin historia on mielenkiintoinen kaikkine Bond-tarinoinen. Lukekaa netistä.

Risto Vuorensola
Helsinki

Harley-Davidson Sportster

Reilut kymmenen vuotta sitten kuumeilin kovasti Harley-Davidson -projektista. Rukoilin asiaa Herralta ja laitoin silloisen crossipyöräni myyntiin. No, pyörän vei voro, mutta onneksi vakuutus korvasi sen verran, että sain hommattua Sportsterin aihion.

Kun sain pyörän kuntoon, ajelin sillä neljä kesää. Sitten purin pyörän taas osiin ja laitoin pahvilaatikoihin. Siellä ne olivat erinäisten syiden takia viisi vuotta, kunnes viime keväänä sain pitkästä aikaa herätettyä vanhan sotaratsun henkiin. Ja kyllähän se ajohomma oli taas tauon jälkeen mukavaa!

Sportster ei ole museopeli eikä historis-malli, joten kuvaksellisuus on tietty makuasia. Kuvassa on myös vanhempi, kolmivuotias poikani.

Esko Mäkinen

Honda CB500 Four 1973

Olen pyörän neljäs omistaja, tosin kaksi edellistä ovat veljiäni. Perheessämme pyörä on ollut 1980 -luvulta asti, ja sitä on ylläpitänyt aina se, joka on ollut eniten asiasta kiinnostunut. Ajokilometrejä on kertynyt noin 60 000. Viimeiset vuodet pyörä on ollut laitossa, vaikka onkin käyntikuntoinen. Koneeseen on tehty pieni remontti, mutta sen jälkeinen kokoaminen on kesken. Projektit tuppaavat laajenemaan ja hidastumaan.

Pyörä ei ole alkuperäisessä kunnossa, eikä näin ollen museorekisterissä. Ympäri-voittiset vakuutusmaksut eivät kuitenkaan ole suuret 90 prosentin alennuksen vuoksi. Suuri osa alkuperäisistä löytyy, muun muassa pakoputket. En kuitenkaan raski pitää niitä paikallaan korroosion pelosta — niiden arvoa lukija voi vain arvailla. Vain kerran on niistä menneet savut läpi. Putket ovat säilytyksessä olohuoneessani itulaatikon sisällä.

Ari "Arkka" Lehtinen

Ulitka

Joskus vuosia sitten kävin muutaman kerran Jyväskylän Gospel Riders -kerhoilloissa vielä pyörättömänä. Korhosen Eikka päryytteli paikalle Uralillaan. Ihastuin malliin heti, eikä aikaakaan, kun omassa pihassani oli vuosimallin 1979 sivuvauvullinen Ural M 67-36. Pari kesää sitten kulkine sai tuon lempinimen Ulitka (Kotilo). Se kuvaa mielestäni kyseistä keksintöä hyvin. Pyörä on mahdollittoman hidas. Kahdeksankymmentä kilometriä tunnissa alkaa jo olla kipurajoilla ajo-ominaisuuksien vuoksi, ja pyörä raahaa vielä mukanaan tuollaista koppaa.

Ari Oksanen

Kerholehden MP-näyttely jatkuu...

Honda Valkyrie Interstate 1500

Ajoin yhdeksän kesää Hondan Blackbirdillä, joka oli hyvä pyörä, mutta ajoasento alkoi pikku hiljaa painaa käsiä. Katselin pitkän aikaa pystymmällä ajoasennolla olevaa pyörää.

Sitten löytyi tämä pyörä, vuoden 1999 Honda Valkyrie, ja se miellytti. Pyörässä on rento ajoasento ja riittävästi voimaa viedä kahtakin. Pyörä oli ollut myynnissä jo jonkin aikaa, mutta väri hiukan miellytti. Jos pyörä olisi ollut musta, se olisi jo mennyt. Mutta vaimo ihastui vihreään väriin, ja se sinetöi ostopäätöksen.

Nyt on kolme kesää ajettu Suomea ristiin rastiin, ja Puolassakin asti olen käynyt. Valkyrie on havaittu hyväksi, kovasti olemme tykänneet. Se saa myös muiden ihailua osakseen joka paikassa.

Markku Hallikas

Yamaha XJ900

Moi.

Tässäpä oli tämä mun pyöräkuva. Eli, Jarmo Tapani Ruuska, 49 v. Ajelen tällaisella Yamaha XJ900 S Diversionilla. 1999-malli ja mittarissa nyt 93 tkm. Varmatoiminen matkajuhla, ei mitään turhia härpäkkeitä.

Yamaha YZF R6

Pari vuotta sitten haimme Oulusta tämän vuosimallia 2002 olevan ratapyörän. Tässä olen nyt pari kesää kiertänyt Botniaringiä ja Kemoraa. Kisaamaan olisi tarkoitus alkaa tulevana kesänä, jos Herra suo.

Topias Nikko

Honda CB750 K7

Vuosimallia 1977 oleva tuutti-Hondani CB750 K7 on museokisterissä. Pyörä on talvisäilössä Gospel Riders -kerhon Tampereen Armonkallio-tallilla.

Pidän kaikista ajoistani kirjaa, sillä vakuutusyhtiöni sopimuksessa ajopäivät on rajattu kolmeen kymmeneen kalenterivuoden aikana. Tämähän on tietenkin herrasmiesopimus, sillä kukaan ei valvo ajopäiviä. Nykyisin ajan vähän, keskimäärin ajokaudessa kertyy noin tuhat kilometriä. Kauden 2020 päättyessä Hondan mittarissa oli 81576 kilometriä.

Tämän pyörän omistaja olen ollut parisen vuotta. Sitä ennen minulla on ollut neljä Yamahaa.

Juha Paronen

Puch-Tunturi 250 SG

Pyörä on vuosimallia 1963 ja museoitu vuonna 2013. Siinä on tuorevoitelu ja kaksoismäntämoottori, eli yhtä palotilaa kohti on kaksi mäntää/sylinteriä.

Seppo Salo

Yamaha YGS 1F

Yamaha YGS 1F oli yleinen kevari 1960-luvun lopulla. Tällaisen pyörän hankin keväällä 1973, kun opiskelin Jyväskylässä.

Toinen tarina samanlaisesta pyörästä on talvelta 1986-87, kun ajoin Yamahalla töihin tammikuussa 43 asteen paukkupakkasessa. Pyörässä oli nastarenkaat ja tuulisuoja. Talvellakin voi ajaa moottoripyörällä!

Jorma Kuitunen

Mitä sinulle kuuluu?

Sannan kaunis sininen menopeli Suzuki 1200 Bandit

Mitä sinulle kuuluu, Sanna Pukki?

Kiitos kysymästä. Korona aika on ollut minulle haasteellista, koska kuulun riskiryhmään. Keväällä 2020 siirryin etätöihin, niin kuin moni muukin. Kesä sujui myös etätöinä. Syksyllä alkoivat työt normaalisti, ja se pelotti hieman. Pysynkö terveenä?

Ruuan olen tilannut kotiin verkkokaupan kautta. Kodin ulkopuolisen elämän olen jättänyt minimiin, jotta pysyn terveenä. Kesällä piristimme mieheni kanssa itseämme: teimme autoretken. Retkisängyt peräkärriin ja majoitus luonnon helmassa kahdestaan. Ruokailun hoidimme tutusti ja turvallisesti, verkko-ostona Prismasta.

Ystävien luona emme ole käyneet. Eikä meilläkään ole vieraita käynyt. Sosiaalinen elämä on nollassa ja yksinäisyyden tunne voimakas. Rokotusta odotellessa toivon normaalin arjen palaavan. Seurakunnan ja motoristien yhteisöllisyyttä on myös ikävä. Kyllähän netissä on kaikkea, mutta se on yksin olemista ruudun ääressä.

Selässäni todettiin välilevyn pullistuma. Työt eivät onnistu, ja istuminen on vaikeaa. Kävely onnistuu. Leikkausta ei tarvita, ja sairausloma jatkuu. Työpaikassani päiväkodissa on todettu koronaa, joten tässä on se hyvä puoli, että saan olla turvassa kotona. Kiitos Herralle!

Ilmapatja

En olisi uskonut, että ilmapatjalla olisi niin suuri merkitys minulle vuonna 2020. Kodistamme löytyi vesivahinko, mutta ei vettä sentään niin paljon ollut, että olisin tarvinnut ilmapatjaa kellumiseen. Käytin ilmapatjaa nukkumiseen. Koko alakerta oli poissa käytöstä, myös makuuhuone. Nukuin ilmapatjalla yläkerran olohuoneen lattialla. Remontti kesti 24 viikkoa. Tosin osan ajasta olimme maalla, mutta jouduin hyvin usein olemaan kaupungissa valvomassa talon rakenteiden kuivatamista ja korjaamista.

Ilmapatjan sain Gospel Riders -kaveireiltani yksitoista vuotta sitten, kun täytin 70. Se on tosi laadukas. Ilma pysyy siinä hyvin. Koko aikana jouduin lisäämään ilmaa vain kerran. Se on sama ilmapatja, jota olen käyttänyt vuosien varrella prät-käretkillä ja Pystymettäissä.

Piilevä vesivuoto

Vesivahinko sai alkunsa vuotavasta pyykkikoneen poistoputkesta, joka oli tiiliseinän sisällä piilossa. Se oli varmaan vuotanut rakenteisiin jo useamman vuoden. Naapuri huomasi vuodon ensin, kun maali kupruili heidän puolellaan.

Kolmen huoneen lattioida irrotettiin parketit ja muovimatot, kunnes paljas

betoni tuli näkyviin. Kuumat peltilevyt ja tuulettimek kuivativat seinä ja lattiaa viikkokaupalla. Oli hellekesä, joten voitte vain arvata, miten meillä hikoiltiin. Jatkuva hurina kuivatuskoneista muistutti Ebeneser-laivalla asumisesta.

Kun rakenteet olivat vihdoinkin kuivia,

Olen onnellinen mies

Tulin uskoon 25-vuotiaana, toinen tammikuuta 1982. Olin pitkään kipuillut synnintunnossa, mutta kun eräs uskova mies johti minut uskoon ja julisti syntini anteeksi Jeesuksen nimessä, silloin koiti rauha. Elämä lähti heti tosi positiiviselle raiteelle. Vaimoni tuli uskoon tasan vuotta myöhemmin. Sen jälkeen meille syntyi kolme tytärtä. Myöhemmin, lasten aikuistuttua, liittomme päättyi valitettavasti eroon.

Tein vuosikymmeniä töitä paikallisella

talotehtaalla sekä metallitöitä hitsarina, sorvarina ja koneiden huoltajana. Ulkomaan komennuksillakin olin nuorempana työporukoiden kanssa. Evankeliumin työtä tein töiden ohessa. Toimin seurakunnassa ja todistin uskostani myös työ-kavereille.

Minulla oli nuorena kolme mopoa, mutta niissä kaikissa oli yksi vika, ”pilkkuvirhe”, eli ne olivat tehottomia. Vuonna 2012 ostin Yamaha Virago 535 -pyörän, ja siinä ei ollut enää pilkkuvirhettä, voimaa oli riittävästi. Ajoin Viragolla 40 000 kilometriä neljän kesän aikana. Ajeilin sekä yksin että Gospel Riders -poru-

koiden kanssa.

Vuonna 2017 menetin ajokorttini epileptiakohtausten vuoksi. Se vähän harmitti, ja myin Viragon pois. Viime joulukuussa sain lääkäriltä mieluisan soiton. Hän sanoi ilmoittavansa poliisille, että ajokorttini voidaan antaa takaisin, koska minulla ei ole ollut kolmeen vuoteen epileptiakohtauksia. Se oli iso ilon aihe. Olin onnellinen siitäkin, ettei minun tarvinnut suorittaa ajokoetta uudelleen, koska kortti ei ehtinyt olla poissa liian pitkään.

Moottoripyörää en enää hanki, mutta pysyn silti toistaiseksi Gospel Ridersin jäsenenä. Arvostan sitä evankeliumin julistusta, mitä Gospel Riders tekee. Jonkinlaisen autonkotteron aion kuitenkin hankkia, että pääsen käymään seurakunnissa.

Olen ollut jonkin aikaa eläkkeellä, mutta haluan edelleen todistaa ihmisille Jeesuksesta. Elämä on haurasta. Hiljattain löydettiin ikäiseni mies omasta olohuoneestaan menehtyneenä. Yhden työkaverinkin saatoin hautaan jokin aika sitten. Häneltäkin olin aikanaan kysellyt uskonasioista, mutta hän oli nihkeä keskustelemaan; ehkä siksi, että olin silloin pikku humalassa.

Uskonratkaisu oli elämäni paras päätös. Olen tyytyväinen mies ja minulla on paljon harrastuksia. Ropailen elektronikan parissa, ja hiljattain rakensin sähkörummut. En osaa itse soittaa, mutta tykkään luovasta toiminnasta koneiden ja laitteiden kanssa. Elän ihan onnellisia eläkepäiviä.

Mauri Ojapelto

seuraava rakennusporukka oli tulossa muuraamaan seinät taas umpeen ja laittamaan uudet lattiapäällysteet. Mutta heille ei oltu kerrottu, että betonilattiakin pitää piikata auki ja rikkinäinen poistoputki ottaa esille ja korvata uudella. Onneksi olin seurannut työn eri vaiheita ja sain ilmoitettua rakennusmiehille, mitä pitää tehdä seuraavaksi. Muuten vuoto-kohta olisi jäänyt betonin alle, ja rakenteet olisivat taas kastuneet. Oli muitakin työvaiheita, joissa jouduin ohjaamaan miehiä. Jouduin valvomaan työtä viisi kuukautta.

Viisautta Herralta

Jostakin vain sain viisautta ja taitoa siihen, vaikka en ole mikään rakennusmies. Mitä Raamattu sanoo viisauden hankkimisesta? ”Sillä viisaus tulee Herralta. Hän antaa tiedon ja ymmärryksen” (Sananl. 2:6).

Raamattu puhuu myös rakentamisesta. ”Kielillä puhuva rakentaa itseään, profetoiva rakentaa seurakuntaa” (1. Kor. 14:4). Voisiko joku bikerpastori kertoa mitä tarkoittaa ”rakentaa itseään”?

Rakentamisen ja remontin aikana ilmapatja oli hyvä lepopaikka kaiken mylerryksen keskellä.

Toivo Yrjölä

Mitä sinulle kuuluu, Jukka Nikula?

Kiitos kysymästä. Hyvää kyllä kuuluu, vaikka tämä korona sekoittaaakin harrastuksia melkoisesti. Monet asiat on peruttu, ja tapaamisia ei ole ollut. Henkisesti tämä on rasittavaa mutta uskon avulla selviää.

”En ehdi jarruttaa” oli rukoukseni

Viime kesä oli erikoinen 27 vuotta kestäneen opettajan urani aikana. Olin ensimmäistä kertaa töissä kesällä ja pidin varsinaisen lomani vasta elokuussa. Tämä johtui siitä, että vedin kuusi kuukautta kestävästä työllisyyskurssista Kuopiossa E Avenue Oy:n tehtaalla. Siellä tehdään erilaisia sähkökeskuksia pääsääntöisesti teollisuuteen ja julkiseen rakentamiseen.

Kesäkuun kahdeksantena oli kaunis aamu, ja päätin lähteä moottoripyörällä töihin. Ajaessani nautin kesän erilaisista tuoksuista, jotka tulevat ilmapirran mukana. Menomatka meni hyvin, ja perille päästyäni aloin opiskelijoiden kanssa tehdä keskeneräisiä asiakastöitä. Päivän aikana jostakin kumman syystä (selviää myöhemmin) mieleeni tulivat moottoripyöräni takalaukun lukot, jotka eivät aina pysyneet kunnolla kiinni ajon aikana. Kiristin niissä olevia jousia, jonka jälkeen lukot alkoivat toimia paremmin.

Yllättävä tilanne

Neljän jälkeen hyppäsin pyörän selkään ja lähdin ajamaan kotia kohti. Ensimmäiset 20 kilometriä Siilinjärvelle on moottoritietä. Sinne asti sain nauttia kesän ihanuudesta ja vauhdin hurmasta. Loppumatka kotiin onkin sitten mäkisempää ja mutkaisempaa tieosuutta. Siinä on paljon kahdeksankymppien rajoituksia ja yhtenäistä, ohituksen kieltävää sulkuviivaa. Ehdin ajaa Siilinjärveltä noin viisi kilometriä, kun alkoi ihmeiden suma, jossa suojelusenkelini joutui tosi toimiin. Psalmi 34:8 sanoo: ”Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät.”

Tulin oikealle kaartuvaan mutkaan, jossa oli ohituskielto molempiin suuntiin. Mutkassa on myös loiva alamäki. Tien alimassa kohdassa ajokaistani puolella on liittymä, jota ei erota kunnolla ojan laitaan kasvaneen kasvillisuuden vuoksi. Olin vajaan sadan metrin päässä liittymästä, kun sieltä kolmion takaa lähti auto ylittämään tietä. Mieleeni nousi ensin ajatus, miten auto voi tulla ojasta tielle? Sen jälkeen ainoa ajatukseni ennen törmäystä oli, että en ehdi jarruttaa.

Jälkeen päin ymmärsin ajatukseni rukoukseksi. Kristittyinä voimme luottaa siihen, että meitä seuraavat koko ajan Jumalan sanan suuret lupaukset. Huokauksemmekin kuuluvat hänen korviinsa.

Psalmi 5:2 sanoo: ”Ota korviisi minun sanani, Herra, huomaa huokaukseni” ja Roomalaiskirje 8:26 vakuuttaa: ”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.”

Melkoinen ilmalento

Olin kuitenkin ehtinyt alitajuisesti jarruttaa 20 metriä ennen törmäystä, mikä lievensi iskuvoimaa törmäyhetkellä. Jarrutuksen ansiosta auto ehti edetä niin paljon, että törmäsin sen peräosaan. Siksi auton kuljettaja säästyivät vammoilta. Tästä olen myös tosi kiitollinen. 1. Tess. 5:18 kehottaa: ”Kiittäkää joka tilassa, sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.”

Muistan tupsausäänen, kun pyöräni törmäsi auton perään. Seuraavasta puolesta tunnista en muista mitään. Tämä oli se vaihe suojelusenkelini toiminnasta, jonka haluaisin

nähdä hengellisillä silmilläni. Jos se ei toteudu tässä ajassa, uskon että saan nähdä sen sitten ikuisuudessa.

Lensin noin 20 metriä ilmassa ja putosin asfaltille sillankaiteen viereen. Pyöräni tuli perässä kahden metrin päähän. Heräsin siihen, kun minua oltiin siirtämässä ambulanssiin, ja palomies kysyi, kuka sinulta on kypärän pois ottanut. Kypärää ei pidä ottaa pois, kun on loukkaantunut päähän. Ei ole vielä selvinnyt kuka otti kypärän pois, kun en ole nähnyt tutkimuslautakunnan lopullista raporttia.

Syy jousien kiristykseen

Onnettomuudessa loukkasin vasemman silmäkulmani, johon laitettiin kuusi tikkiä. Kasvoni näyttivät siltä kuin olisin ollut kovassakin tappelussa. Mikä ihmeellisintä, 20 metrin lennosta huolimatta en ollut kipeä mistään heti onnettomuuden jälkeen enkä myöhemminkään, jolloin paikat yleensä kipeytyvät. Kasvotkaan eivät olleet kipeät, vaikka ruhjeita oli. Vasemmassa kämmenessä oli vain laastarin verran ruhjetta, vaikka minulla ei ollut käsineitä.

Psalmi 73:23 lupaa: ”Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni” ja Jesaja 59:1 vakuuttaa: ”Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan.”

Kun poliisit toivat minulle sairaalaan silmälasini ja perälaukussa olleen tietokoneen, kysyin heiltä ensimmäiseksi, oliko perälaukku pysynyt kiinni? He vastasivat, että oli kiinni. Silloin ymmärsin heti, miksi minun piti korjata lukot päivällä. Poliisit kertoivat myös, että on erittäin harvinaista päästä jututtamaan heti kolarin jälkeen moottoripyöräkuskia, joka on noin hyvässä kunnossa. Silloin pääsin ensimmäistä kertaa todistamaan siitä, että uskon suojelusenkelini ottaneen minut vastaan pitkästä ilmalennosta. Psalmi 91:11 sanoo: ”Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.”

Herran sana on suussani

Olen saanut jakaa kymmeniä motoristiraamattuja oppilailleeni ja samalla saanut todistaa Jumalan suurista töistä, mitä olen saanut tässäkin onnettomuudessa kokea. Niinhän Raamattu kehottaa, Joel 1:3: ”Kertokaa tämä lapsillenne, ja teidän lapsenne kertokoot sen lapsillensa ja heidän lapsensa tulevalle polvelle.” Jumala odottaa meiltä sitä, että asioimme uskollisesti niillä talenteilla, jotka hän on meille syntymälahjana antanut. Jeesus sanoo Luuk.16:10: ”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen.”

Minulla on kiitollinen sydän Jumalaa kohtaan. Hän varjeli minua poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta lähettämällä suojelusenkelini vastaanototehtäviin kolaritilanteessa ja on käyttänyt sen jälkeen vavaista astiaansa tahtomallaan tavalla evankeliumin levittämiseen.

Psalmi 34:2 sanoo: ”Minä kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun suussani” ja Psalmi 107:15 ”Kiittäköt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.”

Tuomo Lahtinen
Lapinlahti
Pohjois-Savo

Terveisiä kerhotarvikekaupasta

Tässä uuden kerhokauppedän terveiset jäsenistölle, ja samalla kiitokset Eevalle tukijoukkoineen ansiokkaasta urasta samassa teemassa. Oli kohtuullisen helppoa hypätä saappaisiisi, kun kaikki oli järjestyksessä. Hieman tuli sitä siirtovaiheen hikkaa, että saatiin pankki ymmärtämään vetovastuun siirtyminen ja allekirjoitukset oikeisiin lomakkeisiin ja tietojärjestelmät ajan tasalle.

Onneksi kulunut kesä oli kaupan osalta kohtuu hiljaista, niin isoja ongelmia ei ehtinyt kertyä — jos ei oteta huomioon kah-ta kadoksiin joutunutta tilausta. Toinen niistä löysi yllättäen hieman murjottuna perille juuri ennen kuin ehdin lähettää tuotteet uudestaan. Muutaman tilauksen kanssa suti kiusallisesti tyhjää, mutta maaliin ne on toivottavasti saatu hoidettua. Jokunen tilauslomake on myös ehtinyt kadota digitaivaan taivaanrantaan ennen perille saapumistaan. Toivottavasti myös ne on saatu hoidettua kuntoon.

Mutta: jos tuntuu, että olet tehnyt tilauksen, mutta et ole saanut vastauspostina sähköpostiin laskua, tai lähetystä Postin tuomana, kannattaa tuupata viestiä tännepäin.

Tilausprosessi

Tilausprosessi on melkoisen yksiviivainen.

Tuotteet löytyvät siis kerhokaupan osoitteesta gospelriders.fi/kerhokauppa

Tuotteet valitaan lomakkeelta, ja lukumäärät napsutellaan kohdilleen. Sitten vielä napsautus Lähetä-napista, ja sähköiset postipukset lähtevät kiihdyttämään kohti materiaalikaupan varastoa, joka tällä hetkellä sijaitsee työhuoneeni nurkassa Kiihtelysvaarassa.

Pian aikaa saat vastaussähköpostin, jossa on summa ja maksutiedot viitenumeroineen. Tässä vaiheessa voi mennä mitä tahansa vartista päivään, sillä välillä ollaan tien päällä, mutta yleensä tullaan yöksi kotiin. Viimeistään seuraavana maanantaina pitäisi viestiä pukata. Jos ei ole kuulunut, pukkaa viestillä tai puhelulla, niin selvitetään, missä asia makaa.

Saapuneet maksut tarkistetaan pääsääntöisesti maanantaisin, eli jos tilauksellasi on tulipalokiire, pistä viestiä suoraan osoitteeseen materiaali@gospelriders.fi

Saapuneet maksut tarkistetaan pääsääntöisesti maanantaisin, eli jos tilauksellasi on tulipalokiire, pistä viestiä suoraan osoitteeseen materiaali@gospelriders.fi

Rästimaksut odottavat

Ilmeisesti koronakevään perintönä tuli Eevalta kerhokauppatavaroiden lisäksi nippu maksua vartoavia tilauksia.

Itse kullakin lienee jossain netin syövereissä postikansio, jossa on niille hukkaan joutuneille sähköposteille varattuna ihan oma lokero. Jos se sattuu olemaan sinun roskapostilaatikoksi, niin valitettavasti tilauksesi odottaa siellä maksua, ei kerhokaupan saranoiden rasvausta.

Nyt kun laskea niiden määrän, niin niitä on kertynyt 13 kappaletta pitkältä viime keväästä asti.

Ymmärrän hyvin, että mieli tai elämäntilanne on voinut tilausnapin painalluksen

jälkeen muuttua. Silloin olisi kiva pistää vastauspostia, että kiitos, mutta ei kiitos sittenkään. Silloin voin hyvillä mielin pistää perutun tilauksen roskiin, ja homma on sillä selvä. Meillä molemmilla on silloin vähemmän kuormaa mielen päällä, ja voimme suunnistaa kohden uutta ajokautta.

Näin kirjaillen
Timo Sund
Kerhokaupasetä

Kun elämä ei hymyile

Ulkona on pakkasta 15 astetta. Kevyt lumi leijailee, ja ohut auringonvalo valaisee maisemaa. Katson tuota näkymää sängystäni. Lisäsin juuri puita takkaan. Huoneessani on televisio, ja välillä vilkaisen kodinosto-ohjelmaa, House Hunter. Vasemmalla puolellani on tietokone, ja siellä auki YouTube.

Kuuntelen mielimusiikkiani. Nyt on vuorossa Tommi Läntinen ja Via Dolorosa, kärsimysten tie. Oikealla puolellani on toinen tietokone ja pieni pöytä, jolla cola-lasissa suosikkijuomaani, mangohedelmän makuista energiajuomaa (Monster) 20 prosenttia ja Pepsiä 80 prosenttia. Se on minun drinkkini.

Sängylläni on tietysti puhelin ja tämä tabletti, jolla kirjoitan. Valmistelen vuoden 2021 ensimmäistä kerholehteä. Halusin lehteen monia pieniä todistuksia uskoontuloista. Lähetin myös Facebookin välityksellä muutamille kerholaisille kysymyksen: mitä sinulle kuuluu? Kaikki eivät ole lukeneet viestiäni, mutta muutama halusi heti jakaa kuulumisensa. Suurin osa ei kuitenkaan halunnut, että siitä tehtäisiin juttua lehteen.

Palaan hetkeksi omaan elämäni kymmenisen vuotta sitten. Olin myös tuolloin sängyssäni — kolme vuotta. Se oli vaikeaa aikaa. WC ei ollut kaukana, mutta sinne pääseminen oli haastavaa, joten pienet asiat hoituivat sorsan kanssa. Kävin kolmen vuoden aikana yhden kerran ulkona, talvella tammikuussa, postilaatikolla. Ruuat söin sängyssäni. Kukaan ei käynyt luonani ja kysynyt: mitä sinulle kuuluu? Kyllä, kävin välillä etelän auringossa lepäämässä sekä nauttimassa valosta ja lämmöstä. Kaksi kertaa, kun olin sairaalassa, lääkäri kertoi, että joko selviät tai et. Tunnin kuluttua olisi ollut myöhäistä. Olin valmis luopumaan elämästä. Kuitenkin iltarukous ”Levolle lasken, Luojaani – –” toi uuden aamun, olin hengissä.

Palaan vielä pitemmälle taaksepäin, vuoteen 2005. Kolme henkilöä eri kaupungeista tuli luokseni, ja he kertoivat saman viestin. Viesti oli kolmiosainen, ja sen alku oli kurja: ”Valitettavasti vaikeat vuodet ovat edessä.” Aina sama viesti. Jumala puhui minulle näiden ihmisten kautta. Tiesin, että hän on kansani. Siksi sairaus ja vaikeudet oli helpompi kohdata.

Nyt, vuosien jälkeen, on yhä vaikea muistella niitä vuosia, ja yhtä vaikeaa on kirjoittaa niistä.

Moni kerholainen on kokenut koronan myötä yksinäisyyttä. Vastauksena kysymykseeni moni kertoi sairauksista ja erilaisista elämän kipukohdista. On pelkoa, yksinäisyyttä ja hätää siitä, miten selviää.

Raamattu sanoo Jumalan palvelemisen olevan sitä, että pidämme toisistamme huolta. Ei viisaita puheita, vaan parhaimmillaan sairaiden, yksinäisten ja vankien muistamista. Koen, että meidän on tärkeää tukea toistemme kerhossamme.

Tänä päivänä nautin siitä, että voin kävellä. Voin ajaa autolla ja moottoripyörällä. Voin palvella Jumalaa. Musiikkia saan esittää mukavasti, varsinkin viheltää. Google-haku tuntee minut viheltämisen mestarina. Tunnen ihmisiä, joita se häiritsee kovin. Minullakin on etuoikeus olla Jumalan lapsi ja palvella Herraani ja Luojaani. Häneltä olen saanut uskon ja toivon sekä lahjat ja mahdollisuuden kohdata erilaisia ihmisiä. Olla siellä, mihin olen tervetullut.

Olen seurannut sosiaalista mediaa ja huomannut, että moni on kokenut yksinäisyyttä. Positiivista on ollut se, että murheitaan vaikkapa sosiaalisessa mediassa kertoneet ovat aina saaneet tukea tykkäyksillä tai viesteillä: ”Muistan sinua rukouksin.” Yhteisöllisyys on parhaimmillaan sitä, että tuemme toisiamme.

Aurinko paistaa jo kirkkaammin. Lähden ulos nauttimaan elämän lahjasta ja auringon lämmöstä, vaikka pakkasta onkin. Minäkin haluan muistaa sinua ja elämäsi. Tiedän, mitä on olla sairas, yksinäinen ja hieman hyljeksitty. Jumala on kanssamme, vaikka elämä ei hymyilisi. Hän on sairaan ja hiljaisen ihmisen matkassa. Jeesus oli kipujen ja sairauksien tuntija. Hän koki pilkan, valheet ja vääryyden, mutta oli kuitenkin uskollinen Isälle Jumalalle.

Raamattu kertoo, että hän on yksinäisten ja heikkojen Herra. Se kertoo myös, että hänen voimansa näkyy heikkoudessa, ei voiman tunnossa tai viisaudessa. Olen kuullut usein ihmisten pohtivan, mikä tarkoitus sairaudella oli elämääni, mitä hyödyn kokemastani? Pohdinta voi olla vilpittöä, mutta usein henkilö nostaa itsensä keskiöön. Niin sanotusti tuijottaa omaan napaansa. Elämässä voi olla ilon ja surun tunteita ilman, että niillä olisi suurempaa tarkoitusta. Jos vilustuu, voi tulla flunssa. Jos juoksee liian kovaa tai pitkään, voi tulla lihaskipuja, ja ainakin hengästyy. Se on luonnollista elämää.

Kun sairastuu vakavasti, menettää läheisen tai tapahtuu muuta traagiselta tuntuva, tulee helposti kysymys: miksi, Herra? Vastauksia löytyy harvoin. Kärsivä voi myös pohtia: rangaistaanko minua, mitä tein väärin? Ne ovat luonnollisia kysymyksiä, ja vastaus on yksiselitteinen: ei rangaista, Jumala ei kosta. Hän on rakkauden Jumala. Jeesus näki ihmisen elämää. Hän myös paransi, mutta ei muuttanut osaamme, ihminen elää ihmisen elämää. Onko elämä aina oikeudenmukainen? Ei. Raamatun henkilötkin kokivat kaikkea. Elämä ei ollut helppoa.

Kun kysyin kerholaisilta, mitä kuuluu, minulle kerrottiin muun muassa: Kun on menettänyt läheisen, monet tututkin etäännyvät, ja yksinäisyys lisääntyy. Kun sairastuu vakavasti, ihmiset pelkäävät lähestyä. Juuri silloin, kun kaipaisi apua ja rinnalla kulkijaa, ihmiset katoavat.

Kun on ongelmia yhteiskunnan kanssa, kamppailua toimeentulosta, tai kun tulee riittävän vanhaksi ja raihnaiseksi, tukipilarit voivat muuttua vastustajiksi. Monet oikeudet häviävät. Joskus ihmiselle vain kerrotaan: ”Mene tuonne, tuossa on paikkasi, numero 345.” Tämä kaikki on surullista kuultavaa, mutta niin todellista arkea.

Korona koettelee. Toivottavasti se myös puhuttelee ja omalla tavallaan opettaa ja rohkaisee. Meillä on Lunastaja, joka on luotettava. Jokainen armon päivä olkoon toivoa täynnä.

Kiitos sinulle, joka kerroit elämästäsi. Siunausta ja varjelusta elämäsi.

Tämä on myös viesti siitä, että monella on sairautta. Samalla voimme tukea kerhona rukouksin toisiamme, vaikka emme näekään usein näin rajoitusten aikana.

Jukka Parkkinen

Jumalan antama rakkaus johti avioliittoon

Saimme kokea Jumalan johdatuksen kautta tulevaa yhteistä rakkautta ja onnea 10.10.2020 Metsäkansan kirkossa Valkeakoskella.

Voin jälkeinpäin todeta, että vanhemmalla iällä eivät näin suuret päätökset elämässä ole lainkaan helppoja ja yksinkertaisia. Kun seurusteleva pari on jo päättänyt työuransa ja asettunut eläkeputkeen, on tietysti paljon yhteistä aikaa, mikä on erittäin hieno tilanne. Elämän varrella on kummallekin tullut paljon omia arvoja ja opittuja tapoja, joiden yhteensovittaminen ei aina olekaan niin helppoa. Siihen tarvitaan paljon rukousta, Sanan tutkimista ja Jumalan armollista rakkautta.

Ensitapaaminen Vehoniemessä

Minun ja Nellin yhteinen tarina alkoi moottoripyöräkokoontumisessa kesällä 2015 Vehoniemessä Kangasalla. Siellä tapasimme ensimmäisen kerran. Kohtasimme myöhemmin samana kesänä, ja koska asuimme samalla suunnalla, ajelimme Valkeakoskelle päin yhtä matkaa. Jossakin mutkassa vaihdoin puhelinnumeroita, ja siitä se yhteinen moottoripyöräharrastus lähti.

Kysyn Nelliltä, kiinnostaisiko häntä lähteä kanssani vapaaseurakuntaan, ja hän vastasi myöntävästi. Sanoisin sitä Jumalan johdatukseksi, koska Nelli oli kokenut kovia kolhuja läheisten menetysten kautta. Jumalan armo oli jäänyt hänelle vieraaksi, mutta Pyhän Hengen vaikutuksesta hän koki seurakunnan ilmapiirin rakastavaksi ja hyväksyväksi. Olin todella onnellinen Nellin puolesta, että hän oli löytänyt hengellisen kodin. Siitä alkoi yhteinen uskonelämämme.

Mukaan gospelridereihin

Keväällä 2016 oli aika tehdä toinen tärkeä ratkaisu. Olin nimittäin jo pitkään katsellut ja hakenut moottoripyöräkerhoa tai yhteisöä, jonka kanssa olisi mukava ajella pitempiäkin matkoja. Suurin osa kerhoista harrasti viikonloppumiitinkettä, joissa alkoholi näytteli pääosaa. Minua ei kiinnostanut palata takaisin siihen rakkoon, josta olin vapautunut Jumalan lapseksi.

Nelli huomasi netissä Gospel Riders -kerhon ilmoituksen 7xSF-kampanjasta, jossa ajetaan ryhmissä eri paikkakunnilla ympäri Suomea ja julistetaan evankeliumia yhteistyössä seurakuntien kanssa.

Nelli ehdotti mukaan lähtöä, ja sehän kolahti. Totesimme, että tämä on todella mahtava porukka. Yhteinen usko ja rakkautellinen henki veivät meidät menessään. Liityimme sillä matkalla Gospel Riders -kerhon jäseniksi. Se oli Nellin tehtävä Jumalan johdatuksessa, ja olin siitä hyvin iloinen.

Ratkaiseva päätös

Jumala tahtoi myös sekä kouluttaa että koetella meitä kumpaakin. Nimitäin seuraavana vuonna 2017 lähdimme eri suuntiin. Totesimme, ettei kaksi näin voimakastahtoista ihmistä sovi yhteen. Vuonna 2018 ajoimme viimeisen 7xSF-kiertueen eri ryhmissä. Olin jo aika varma, että eri teitä kuljemme loppuelämämme, mutta Jumala oli jo nämäkin asiat päättänyt viedä loppuun. Se, mikä on meille ihmisille mahdotonta, on kaik-

kivaltiaalle Jumalalle mahdollista.

Tuli kevät 2019 ja Liedon motoristikirkkotapahtuma. Olimme molemmat mukana, ja koska kuulumme Tampereen osastoon, ajelimme yhtä matkaa samassa ryhmässä. Sillä reissulla ymmärsin, että minun täytyy tehdä tärkeä päätös. Rukoilin Herralta siihen viisautta kotimatalla, jota teimme yhdessä. Pyysin rukouksessa hiljaa Jeesukselta, että jos on tarkoitus, että olemme yhdessä, ja jos Nellillä on samat ajatukset, hän kääntyy Urjalan makeistukun pihaan. Ja niinhän siinä kävi.

Onnellinen lopputulos

Se kesä näytti, että kumpikin tahtoi samaa, ja Jumala johdatti eteenpäin. Kun siirryimme vuoteen 2020, tarvitsimme vielä paljon rukousta, että ymmärsimme, mikä on Jumalan tahto avioliittoon nähden. Koska ”kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat”, avioliitto voi olla molemmille osapuolille Jumalan koulu, jossa Jeesukseen katsoen sekä Sanaan turvaten ja luottaen pääsemme perille.

Kaikki ei siinä koulussa suju aina oman tahtomme mukaan, eikä meille luvata pelkkää onnea ja autuutta. Koettelemusten kautta meitä hiotaan eläviksi kiviksi Jumalan käyttöön. Mutta Raamattu lupaa, että siunaukset seuraavat niitä, jotka tahtovat seurata Jeesusta Kristusta.

Pekka Oivanen

Pitkän linjan taustapuurtaja

Vuosien varrella GSX-F Suzukeista Hondiin siirtynyt Arkka, Ari Lehtinen, aloitti 16-vuotiaana nuorukaisena moottoripyöräilyyn Lepakko-Suzukina tunnetulla mallilla T125 Stinger.

– Ajelin ajoharjoitteluluvalla, kohe-linkolmiolla, ja täräytin liikennejakajan opastustauluun – onneksi. Muutoin suunta olisi vienyt vilkasliikenteiselle Jyväskyläntielle, Arkka taustoittaa.

Erikoisen näköisen Suzukin pakoputkia päädyttiin oikomaan pyykkiliniessä.

Jossain välissä Arkka ajeli Kawasaki GPz750:lla, mutta nykyisin hänen käytössään on kaksi Hondaa: 750 Shadow mallia 2010 ja CB500 Four vuodelta 1973. Jälkimmäisen kanssa kilometrejä on kertynyt jo lähes 40 vuoden ajan.

Pyörät ovat vaihtuneet, mutta Tampere on pysynyt Arkan kotikaupunkina ensimmäisestä parkaisusta lähtien.

Kerhoon jo kauan sitten

Arkka muistelee liittyneensä Gospel Riders -kerhoon vuonna 1993, jolloin MOJ Meeting pidettiin Pänttiemessä Tampereella, Aitolahden seurakunnan leirikeskuksessa. Hän oli tekemässä tapahtumasta ohjelmaa paikallisradioon.

Tampereen alueen kerhokavereiden joukossa Arkka kokee vapautta olla oma itsensä:

– Meillä on hyvä porukka, johon voi luottaa. Kokoonnumme kerhotilassamme Armonkalliolla ja käymme ajeluilla lähi-seudun kohteissa. Jäsenyyteni alkuaikeina teimme joka kesä useita rippileirivierailuja. Sittemmin ne ovat vähentyneet. Sain olla mukana järjestelyissä, kun EMC Rally pidettiin Keuruulla vuosina 1996 ja 2006. Vuoden 1996 tapahtuma radioitiin Keuruun ympäristöön, Arkka kertoo.

Reissailua ja vastuunkantoa

Ensimmäisen moottoripyöräreissunsa ulkomaille Arkka teki Åliin Norjaan, jossa pidettiin EMC Rally vuonna 2003. Matkakavereina olivat Jouko ja Sirpa Virta sekä Kari Laiho. Arkan mieleen ovat jääneet kohteet Norjan-reissuilta, muun muassa Geiranger ja Trollstigen, Lofootit ja Tromssa sekä Hammerfest.

– Liikkeellä ollaan kaksin tai porukassa. Upeat maisemat, omat erikoisuudet, kuten kelit ja leppoiset harharetket, niistä on jäänyt muistoja, hän kertoo.

Arkka on ollut mukana kerhon hallituksessa vuodesta 2019. Tämän vuoden alussa käynnistyi toinen kaksivuotiskausi.

– Hallitustyöskentely on sujunut ihan mukavasti, ei suuria yllätyksiä. Toimin hallituksen sihteerinä, mutta myös muiden asioiden hoitamisia on kuulunut tehtäviini. Kerhon toimintatavat ovat mieles-

täni hyvät ja turvalliset. Yhteisöllisyys on varmaan meille monelle se tärkeä juttu, Arkka juttelee.

Arkan elämän turva ja perustus on Jeesuksessa. Johdonmukainen ja rehellinen toiminta kaikilla tahoilla ja tasoilla ovat tärkeitä asioita.

Moottoripyöräilyyn liittyen toiveena on suunnata pyörä vielä monta kertaa kohti Lapin maisemia.

Pike Saarinen

Arkka kahvitaulla 7xSF-kiertueella Tampereen Tesomalla vuonna 2018. Kuva: Jari Söder

Kerholle uusi jäsenrekisteri

Keväällä 2018 alkoi tiedotusvälineissä esiintyä uutisia jostakin GDPR-asiasta. Siitä saatettiin uutisoida myös henkilötietojen käsittelyn laadun ja tietosuojan parantamisena. Teema on ollut jo kolmen vuoden verran esillä monessa yhteydessä. Viimeksi erään terapia-alalla toimivan tahon tietomurron yhteydessä, jossa huomattava määrä henkilötietoja pääsi väärille tahoille. Lähes jokainen on myös törmännyt internetissä kysymyksen evästeiden käytön hyväksymisestä. Moni on myös joutunut ottamaan erilaisia paperilomakkeita tai arvontalippuja täyttyessään kantaa siihen, saako hänen henkilötietojensa käyttää johonkin tarkoitukseen. Tässä kaikessa on kysymys yleisestä eurooppalaisesta tietosuojasetuksesta, GDPR (General Data Protection Regulation), eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (eu) 2016/679, joka tuli voimaan siirtymäajan jälkeen 25.5.2018. Päämäärä on ehdottomasti hyvä, sinun henkilötietojesi suojaaminen!

Tietosuojan kehitystyö

Myös Gospel Riders -kerhossa aloitettiin jo vuonna 2018 tietosuojan kehittäminen, jonka myötä on määritelty muun muassa nettisivulla oleva tietosuojaseloste. Samassa yhteydessä on tarkistet-

tu kerhon käytäntöjä vastuuhenkilöiden toimintatavoissa, jotka liittyvät jäsenten henkilötietojen käsittelyyn.

Vuoden 2020 lopulla tätä kehitystyötä jatkettiin projektilla, jonka työnä on jäsenrekisterin alustana toimivan ohjelmistopalvelun vaihtaminen. Projektissa on kaksi johtavaa päämäärää. Tärkeimpänä tavoitteena on parantaa henkilötietojen tietosuojaa ja toisena järjestelmän käytettävyyden ja monipuolisuuden parantaminen. Tätä työtä on tehnyt projektiryhmä, johon kuuluvat kerhon puheenjohtaja Mika Saarinen, jäsensihteerit Pekka ”Vespa” Vesamäki, talousvastaava Pertti ”Jawa” Kiukainen, hallituksen jäsen Juha Endén ja hallituksen varajäsen Kari Kallio.

Projektin tehtävänä on ollut tarkistaa kerhon toiminnassa tapahtuva henkilötietojen käsittely ja tunnistaa henkilötietojen tietosuojan kehittämiseen liittyvät mahdollisuudet ja tarpeet. Uudeksi rekisteripalveluksi valittiin FloMembers-niminen jäsenrekisteriohjelma, johon jäsentiedot on siirretty helmikuun lopulla.

Uuden jäsenrekisterin hyöty jäsenelle

FloMembers-ohjelmalla kerho voi lähettää sähköpostiviestejä jäsenistölle.

Jäsen voi myös itse halutessaan kirjata tietoja harrastuksestaan, taidoistaan ja kiinnostuksistaan kerhon toimintaan liittyen. Tämä antaa hallitukselle, työryhmille ja aluevastaaville lisää työkaluja toiminnan suunnittelemiseen. Lisäksi jokainen jäsen, jolla on toimiva sähköposti, voi halutessaan itse kirjautua järjestelmään ja nähdä omat tietonsa sekä muuttaa osaa niistä.

Saat myöhemmin lisää ohjeita

Järjestelmään kirjautumisesta annetaan erikseen tarkemmat ohjeet sitten, kun se tulee ajankohtaiseksi.

Kari Kallio ja projektiryhmä

Onko sähköpostiosoitteesi jäsenrekisterissämme – viestintä sujuu!

Jos et saanut jäsenmaksulaskua sähköpostiisi, toivomme ja suosittelemme lämpimästi, että lähetät jäsensihteerille sähköpostiosoitteesi. Näin voimme liittää sinut sähköpostilla tapahtuvaan viestintään ja pääset aikanaan itsekkin tarkistamaan tietosi rekisteristä. Jos mahdollista, sähköpostiosoitteena suositellaan käytettäväksi siviilioitetta, eikä työ sähköpostia tms.

Pastorin palsta

Gospelrider ja rock

Viisi vuotta sitten sain kutsun Haltialan motoristi-iltojen kauden avajaisiin. Oli määrä lausua siunauksen sana uudelle, alkavalle ajokaudelle ja noin tuhannelle tilaisuuteen kokoontuvalle bikerille.

Espoolaisten gospelridereiden kanssa aloimme järjestellä tilaisuuden musiikki-puolta. Virolainen, reipasta folkia laulava ja soittava bändi oli valmis tulemaan mukaan. Tuli mutka matkaan. Haltialan emäntä, Seija, vanha motoristi, ilmoitti viilleästi: ”Ei kelpaa. Bikerin musiikki on heavy tai hard rock.”

Minulle tuo musiikklaji ei ollut kovin tuttu edes korvakuulolta. Festariuutisista television puolelta muistivat mieleen vain suuret, kuin hurmiossa heiluvat ihmisjoukot, joiden käyttäytyminen muistutti karismaattista kokousta. Kädet olivat kohotettuina kuin ylistykseen. Siitäkään en osannut innostua, ehkä siksi, etten oikein tiennyt, millaista jumalaa siellä ylistettiin.

Sitten iski uusi ajatus: oikeassahan Seija oli. Rock. Rock merkitsee kalliota. Muistin lukemattomat hetket, jolloin Hong Kongissa, amerikkalaisten lähettivereitten kanssa olin laulanut: ”Rock of Ages, cleft for me, let me hide myself in thee! Kallio, jok’ aukenit, jos mun suojaas kätöksit!” Rock, Kallio, suurella kirjaimella. Sen Jumalan tunsin.

Siitä lähtien tuo ajatus — tai löytö — ei jättänyt rauhaan. Kun moottoripyörämessuilla naama peruslukemilla pari vuotta sitten väitin bikeriveljelleni, armoitetulle Gospel Rider -muusikolle Esalle, että bikerin musiikki on hard rock, hän pysähtyi hetkeksi, raapaisi päätään ja tokaisi: ”Katoohan, niinhän se on!” Pohdimme hetken sinisiä ajatuksia niin kuin se vanha Konstata kerran.

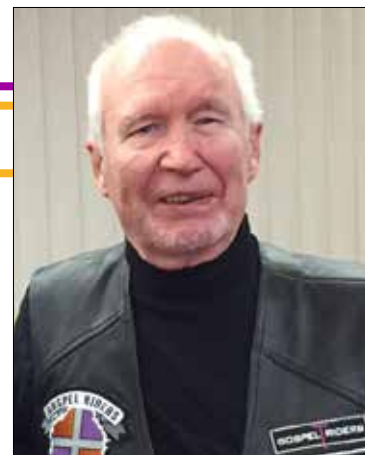
Raamattu aukesi, ja ajatus Rockista, turvakalliosta, laajeni. Jumala sanoi Moosekselle erämaassa janoon nääntyvän kansan huutaessa hätäänsä: ”Minä

olen sinua vastassa kalliolla, Horebin luona. Lyö kalliioon, niin siitä alkaa juosta vettä ja kansa saa juodakseen” (2. Moos. 17:6). Elävän veden virrat vuotavat peruskalliosta, Isästä Jumalasta, joka suojaa edestä ja takaa, joka on laskenut kätensä päällemme (Ps. 139). Psalmin rukous on myös omani: ”Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta. Sinä, joka tahdot pelastaa minut, sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani” (Ps. 71:3). Kristus, kulmakivi, kallio. Viisas mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Uudelleen ja uudelleen, Kallio, symboli, joka yhdistää meidät elämän lähteeseen, tulee vastaan Raamatusta.

Tämä ei ole vain kaukaista historiaa ja Raamatun kaunopuheista julistusta. Se on myös elämänkokemusta, jonka olen kuullut monta, monta kertaa Hongkongin nuorten narkomaanien ja suomalaisten gospelriderien suusta. Riippuvuus herooinista tai alkoholista ei katkea ennen kuin on pudonnut niin alas, ettei alemmaksi enää pääse, ei ennen kuin jalat ovat kalliolla. Moni auttaja, ystävä, joka haluaisi katkaista syösykierteen, joutuu nöyrästi myöntämään: sille miehelle ei kannata puhua Jumalasta. On puhuttava Jumalalle hänestä. Kaikki on käännettävä rukoukseksi. On opittava kiittämään siitä, ettei niin alhaalle voi mennä, ettei Jumala, Hard Rock, olisi vielä alempana ottamassa vastaan. Ja vastaan hän ottaa, kun ihminen hellittää.

Myöhään ensimmäisenä koronakesänä vietettiin bikersiskoni Päivin 60-vuotisjuhlaa. Satoi kuin saavista kaataen. Oli pyydetty pukeutumaan keskiaikaiseen asuun. Kyynärpäätverehdyksiä vaihtaan pääsimme sisälle lämpimään juhlapaikkaan. Oli kotoisaa, oli juhlallista. Jaoin ateriaa, joka olisi kelvannut keskiaikaiseen kuninkaanlinnaan. Olimme yhtä perhettä.

Juhlan kohokohta tuli aivan lopussa.

Päivin mies, gospelrider hänkin, oli pukeutunut luostarin munkin, apotin kaapuun. Juhlasalin toinen pääty raivattiin avaraksi. Sitten alkoi huikea musiikkiesitys. Siinä soi sekaisin räp ja rock. Apotti kertoi Päivin tarinaa. Meno huipentui kertosäkeeseen: Rokki soi, rokki soi, Päivin rokki soi!

Ja kyllä se soikin. Vanhan motoristipastorin jalka pyrki vipaamaan musiikin tahdissa. Päivin tyttäret, linnaneidot, tanssivat. Vauhti kasvoi kasvamistaan. Siinä vaiheessa vanhan papin kädet rupesivat pyrkimään kohti taivasta. Mitä siinä oikein tapahtui?

Rokki soi! Rock, isolla kirjaimella. Pieni ihme laskeutui juhla joukon ylle. Kivi ylisti Herraa! Kallio soi kuin hymni. Elävän veden lähde aukesi kalliosta. Sade oli lakannut ja aurinko pilkahti esiin. Kun teimme lähtöä, koronan haamu oli yhä keskellämme. Maailma kaikkineen oli yhä sama. Mutta Rock, Kallio, soi yhä. Ikään kuin vanha profeetta Jesaja olisi hyvästellyt: ”Herran Henki on ylläni, hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia, antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan” (Jes. 61: 2–3).

Isä Camillon hahmo leijui takavasemalla ja väitti, että jokainen tarina päättyy Jumalan ylistykseen.

Seikka Paunonen
Biker pastor

Hallitus tiedottaa

Rajoitettu erä kerhon omia tyylikkäättä huomioliivejä on nyt saatavilla kerhokaupassa.

Hämeenlinnan vt. aluevastaavana toimii Arto Hasari. Kiitos Ami ja Nina Siekkiselle työstänne alueosaston hyväksi ja siunausta uudella kotipaikkakunnallanne!

Kerhon uudessa jäsenrekisterissä jokaiselle jäsenelle tulee mahdollisuus kirjautua sisään tarkastelemaan tietojään. Jotain tietojään voi jatkossa myös muokata tai lisätä. Kirjautuminen on vapaaehtoista, eikä sinun välttämättä tarvitse tehdä

mitään. Pidäthän kuitenkin yhteystietosi ajan tasalla ilmoittamalla muutoksista jäsenihteerille. Lue lisää sivulta 14.

Keväälle ja kesälle on luvassa paljon hyviä tapahtumia! Koulutusta on asfaltilla ja soralla ajamiseen sekä evankeliointiin liittyen, ja kiertueita järjestetään. Jos kävisi niin, että sisätiloissa kokoontumiset ovat vielä kesälläkin rajoitettuja, ollaan ulkona ja ajetaan yhdessä moottoripyörillä!

Hallitus

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen
KEVÄTKOKOUS 2021

Aika: **lauantai 15.5.2021 klo 15:00**

Paikka: **Oronmyllyn loma- ja kurssikeskus**, Oronmyllyntie 250, 59310 Särkisalmi

Kokous pidetään tilanteesta riippuen joko ulko- tai sisätiloissa. **HUOM!** Mikäli kokous joudutaan tautitilanteesta johtuen siirtämään, asiasta tiedotetaan kerhon nettisivuilla www.gospelriders.fi sekä sähköpostilla jäsenrekisterin sähköpostiosoitteiston mukaan.

Käsiteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi äänenlaskijaa.
3. Todetaan kokouksen päätösvaltaisuus.
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
5. Esitetään tilinpäätös, toimintakertomus ja toiminnantarkastajien lausunto.
6. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta.
7. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille.
8. Kokouksen päättäminen.

Ennen kokousta:

- klo 13 motoristikirkko
- klo 14 lounas

Oronmyllyllä on myös yöpymismahdollisuus.

Tervetuloa!
Hallitus

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Timo Qvist, 040323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilla www.gospelriders.fi

Botnia

Kokkolan seutu:
Seppo Kauppinen, 050 546 0155
seppo.kauppinen@jippii.fi
botnia@gospelriders.fi
Ylivieskan seutu:
Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi

Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2021